

Sygn. akt II Ca 159/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Grażyna Kobus

Sędziowie: Barbara Nowicka

Aleksandra Żurawska (spr.)

Protokolant: Filip Łytko

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2019 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko Gminie W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 17 października 2018 r., sygn. akt (...)

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej 1.800 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

(...)

Sygn. akt II Ca 159/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 17 października 2018 r., Sąd Rejonowy w pkt I oddalił powództwo J. P. przeciwko G. (...) o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w W. z dnia 10 lutego 1998 r. w sprawie o sygn. (...) W pkt II zaś zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 4500 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lutego 1998 r. S. R. w W.w sprawie z powództwa G. (...) przeciwko J. P. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. (...). W dniu 13 maja 1998 r. G. (...) otrzymała tytuł wykonawczy. Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego G. (...) w dniu 5 stycznia 1999 r. złożyła wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które było prowadzone przez komornika sądowego rewiru(...) przy tut. Sądzie G. N. pod sygn. (...).

Postanowieniem z dnia 1 marca 2001 r. komornik sądowy uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę wskazując w uzasadnieniu, że tut. Sąd postanowieniem z 26 marca 1999 r. sygn. akt (...) wyznaczył komornika sądowego rewiru(...)do łącznego prowadzenia spraw. Sprawa ta przez komornika sądowego rewiru (...)została zarejestrowana pod sygn. (...)i postanowieniem z dnia 10 maja 2001 r. połączona ze sprawą (...). W dniu 12 stycznia 2004 r. G. (...)do sprawy (...) złożyła pismo, w którym żądała wznowienia postępowania egzekucyjnego wnosząc także o przeprowadzenie egzekucji z rachunków bankowych, ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych, a także o sporządzenie opisu i oszacowania, a następnie wyznaczenie licytacji nieruchomości, dla której tut. Sąd prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...). W dniu 2 lutego 2005 r. G. (...) do akt (...) złożyła kserokopię wniosku złożonego w dniu 12 stycznia 2004 r., na której to kserokopii w dniu 2 lutego 2005 r. została umieszczona prezentata kancelarii komorniczej. Następnie komornik sądowy rewiru (...) przy tut. Sądzie pismami z dnia 11 lutego 2005 r. podjął czynności egzekucyjne do nieruchomości w tym zawiadomił właścicieli o jej zajęciu. W dniu 30 marca 2005 r. zostały podjęte czynności w terenie. W dniu 12 stycznia 2006 r. wyznaczono z kolei termin opisu i oszacowania nieruchomości, który został przeprowadzony w dniu 20 lutego 2006 r. W opisie i oszacowaniu ustalono wartość nieruchomości na (...) zł. Następnie w dniu 1 marca 2006 r. G. (...) złożyła wniosek o wyznaczenie terminu licytacji udziałów z nieruchomości. Pismem z dnia 6 kwietnia 2006 r. komornik sądowy poinformował tut. Sąd, że wartość nieruchomości określono w operacie szacunkowym na (...)zł, a operat wraz z aktami (...) został przekazany do sprawy (...). Następnie w dniu 16 sierpnia 2007 r. komornik sądowy wyznaczył nowy termin opisu i oszacowania na dzień 12 września 2007 r., a w protokole z tej czynności wartość nieruchomości została ustalona na kwotę (...) zł. Następnie na dzień 6 października 2008 r. został wyznaczony I termin licytacji nieruchomości. Wyznaczona na ten dzień licytacja udziału należącego do J. P. została odwołana. Pierwsza licytacja udziału J. P. odbyła się 9 lutego 2011 r. i zakończyła się ostatecznie udzieleniem przybicia i przysądzeniem własności. Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2017 r. sygn. akt (...) tut. Sąd oddalił skargę J. P. na postanowienie komornika sądowego przy tut. Sądzie A. C. z dnia 14 września 2017 r., którym oddalono wniosek o umorzenie postępowania.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Sąd pierwszej instancji wskazał, iż powód złożył pozew o pozbawienie wykonalności nakazu zapłaty wydanego przez tamtejszy Sąd w dniu 10 lutego 1998 r. sygn. akt (...) powołując się na przedawnienie roszczenia. Wskazał również, iż materialnoprawną podstawę żądania pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego stanowi art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Ponadto przytoczył przepis art. 125 § 1 k.c., ustanawiającego dziesięcioletni termin przedawnienia roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczeń stwierdzonych ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Sąd Rejonowy podniósł, iż z treści pozwu wynika, że twierdzenia o przedawnieniu roszczenia powód opiera na umorzeniu się z mocy prawa postępowania egzekucyjnego z dniem 10 maja 2002 r. Z treści pozwu jak również z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym z akt (...), wynika jednak, że w dniu 12 stycznia 2004 r. G. (...) złożyła pismo, w którym żądała wznowienia postępowania egzekucyjnego, a treść tego pisma jednoznacznie prowadzi do wniosku, że domagała się ona przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego bowiem wskazywała na różne sposoby egzekucji. W piśmie tym wniesiono m.in. o przeprowadzenie egzekucji z rachunków bankowych, ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych, a także o sporządzenie opisu i oszacowania, a następnie wyznaczenie licytacji nieruchomości, dla której tamtejszy Sąd prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...). Nie przesądzając czy na podstawie takiego pisma komornik sądowy powinien był prowadzić postępowanie pod dotychczasową sygnaturą sprawy (...) czy też sprawa powinna mieć nadany nowy numer, to w ocenie Sądu Rejonowego, tak naprawdę kwestia ta nie ma istotnego znaczenia. Sąd wyjaśnił, iż zakładając nawet, że komornik sądowy błędnie prowadził postępowanie egzekucyjne pod starą sygnaturą, to nie zmienia to faktu, że zamiarem złożenia przez G. (...) pisma z dnia 12 stycznia 2004 r. zatytułowanego „wniosek egzekucyjny” było przeprowadzenie egzekucji, a więc i wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Sąd pierwszej instancji podkreślił, że zgodnie z art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c., który z mocy art. 13 § 2 k.p.c. ma zastosowanie także do postępowania egzekucyjnego mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Ponieważ od dnia 10 maja 2002 r. do dnia 10 stycznia 2004 r. upłynęły

niecałe dwa lata, to nie upłynął żaden z terminów przedawnienia wskazany w art. 125 k.c. Odnosząc się zaś do twierdzeń powoda według, których także kolejne postępowanie egzekucyjne uległo umorzeniu z mocy prawa, Sąd Rejonowy wskazał, że złożenie wniosku o opis i oszacowanie oraz o przeprowadzenie licytacji spowodowały, że do czasu przeprowadzenia tych czynności nie rozpoczął biegu termin wskazany w art. 823 k.p.c. Na podstawie tego wniosku przeprowadzono więc opis i oszacowanie nieruchomości w dniu 20 lutego 2006 r., w którym ustalono wartość nieruchomości na (...) zł a następnie opis i oszacowanie z dnia 12 września 2007 r., w którym wartość nieruchomości ustalono na kwotę (...)zł. W dalszej kolejności na dzień 6 października 2008 r. został wyznaczony I termin licytacji nieruchomości i choć wyznaczona na ten dzień licytacja udziału należącego do J. P. została odwołana, to zdaniem Sądu Rejonowego niczego to nie zmienia. Do czasu przeprowadzenia pierwszej licytacji nie rozpoczyna bowiem biegu termin wskazany w art. 823 k.p.c., a wcześniej złożony wniosek jest dla komornika wiążący. Jednocześnie wobec tego, że pierwsza licytacja udziału J. P. odbyła się 9 lutego 2011 r. i zakończyła się ostatecznie udzieleniem przybiccia i przysądzeniem własności, a postępowanie egzekucyjne dalej się toczy, to nie może być mowy w ocenie Sądu Rejonowego o przedawnieniu roszczenia stwierdzonego przedmiotowym nakazem zapłaty. Sąd wyjaśnił, iż zgodnie bowiem z art. 124 § 2 k.c. w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone. Ponadto Sąd pierwszej instancji zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 927 k.p.c. wierzyciel, który skierował egzekucję do nieruchomości po jej zajęciu przez innego wierzyciela, przyłącza się do postępowania wszczętego wcześniej i nie może żądać powtórzenia czynności już dokonanych; poza tym ma te same prawa co pierwszy wierzyciel. Z przepisu tego wynika, że w razie skierowania egzekucji do nieruchomości przez kilku wierzycieli toczy się jedno postępowanie egzekucyjne z nieruchomości, a nie kilka postępowań od siebie niezależnych. Zdaniem Sądu Rejonowego oznacza to, że jeżeli jeden z egzekwujących wierzycieli dokona jakiejś czynności egzekucyjnej niezbędnej do tego aby skierować to postępowanie w dalszą jego fazę, to taka czynność wywołuje skutek dla wszystkich wierzycieli. Jeśli więc na skutek wniosku jednego z wierzycieli komornik dokona opisu i oszacowania nieruchomości, inny wierzyciel prowadzący w tym samym czasie egzekucję z nieruchomości nie musi składać takiego wniosku bowiem czynność opisu i oszacowania jest już dokonana. Podobnie jeśli na skutek wniosku jednego z wierzycieli zostanie przeprowadzony pierwszy termin licytacji, to inny wierzyciel nie musi składać wniosku o jej przeprowadzenie gdyż już została przeprowadzona. Jednocześnie Sąd pierwszej instancji podkreślił, że jeśli nieruchomość zostanie sprzedana, to tym samym inny wierzyciel nie musi ponawiać dokonanych już czynności bowiem z oczywistych względów nie jest już to możliwe (zostały one już dokonane). Ponadto Sąd wyjaśnił, że wbrew stanowisku powoda wyrażonym w toku postępowania jeśli komornik dokonał czynności opisu i oszacowania, która to czynność została uchylona na skutek wniesionej skargi, wierzyciel wcale nie musi ponawiać wcześniej złożonego wniosku. Uchylenie takiej czynności nie oznacza bowiem uchylenia wniosku wierzyciela o jej dokonanie. Tym samym komornik nadal jest związany wcześniej złożonym wnioskiem i musi go wykonać. Zdaniem Sądu istotnym jest, iż po dokonaniu opisu i oszacowania komornik musi przystąpić do licytacji nieruchomości i następuje to bez konieczności składania dalszego wniosku (wniosek wierzyciela jest konieczny jedynie co do opisu i oszacowania oraz co do wyznaczenia 2 terminu licytacji co wynika z art. 952 i 983 k.p.c.). Ponadto Sąd Rejonowy wskazał, iż z akt (...) wynika przy tym, że G. (...) złożyła wniosek o przeprowadzenie licytacji z przedmiotowej nieruchomości. Wskazał również, że postanowieniem z dnia 19 grudnia 2017 r. sygn. akt (...) tamtejszy Sąd oddalił skargę J. P. na postanowienie komornika sądowego przy tamtejszym Sądzie A. C. z dnia 14 września 2017 r. (...), którym oddalono wniosek o umorzenie postępowania. Tym samym w ocenie Sądu Rejonowego kwestia ewentualnego umorzenia postępowania egzekucyjnego została prawomocnie rozstrzygnięta, a postanowieniem tym Sąd jest związany zgodnie z art. 365 k.p.c. Na koniec Sąd wskazał, że wniosek powoda o zabezpieczenie akt komorniczych o sygn. (...) Sąd potraktował jako wniosek o dołączenie tych akt do niniejszej sprawy i dopuszczenie z nich dowodu, który to dowód został przeprowadzony na rozprawie w dniu 17 października 2018 r. Wskazując na powyższe Sąd Rejonowy orzekł jak w pkt I wyroku. W pkt II wyroku Sąd Rejonowy orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c., wskazując iż na zasadzoną kwotę składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 4.500 zł (3.600 zł za postępowanie w pierwszej instancji oraz 900 zł za postępowanie zażalenkowe - § 2 pkt 5 i § 10 ust 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r.).

W apelacji od powyższego wyroku powód zarzucił:

I. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wskutek naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

1. art. 207 § 3 i 6 k.p.c., art. 217 k.p.c. oraz art. 278 k.p.c. poprzez bezzasadne nieprzeprowadzenie wniosków dowodowych wskazanych w piśmie powoda z dnia 30 września 2018r., tj. dowodu z dokumentu w postaci księgi wieczystej nr (...), dowodu z akt o sygn. (...) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu I Wydziału Cywilnego prowadzącego nadzór nad postępowaniem egzekucyjnym z nieruchomości dłużników w okresie 1994r. – 2000r., na okoliczność drugiej licytacji nieruchomości i braku umorzenia w związku z art. 985 § 1 i 2 k.p.c.,

2. art. 207 § 3 i 6 k.p.c., art. 217 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez bezzasadne pominięcie treści pisma powoda z dnia 30 września 2018r. i wniosków dowodowych składanych przez powoda, zgłoszonych w celu udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, na okoliczność bezpodstawnie i bezprawnie prowadzonego postępowania egzekucyjnego z nieruchomości o sygn. akt (...) z wniosku pozwanej jak i bezpodstawnie prowadzonych innych postępowań egzekucyjnych przeciwko powodowi, w szczególności bezprawnie postępowania egzekucyjnego (...) (prowadzonego na podstawie (...) nie zaopatrzonego od dnia 01.01.1998r. w klauzulę wykonalności, z naruszeniem prawa, a dodatkowo z rażącym naruszeniem art. 985 § 1 i 2 o raz art. 823 k.p.c.), do którego jak ustalił Sąd pierwszej instancji, dołączyła bezprawnie prowadzona egzekucja z nieruchomości o sygn. akt (...) (poprzednio prowadzona pod sygn. akt (...)) mimo, że okoliczności na które dowody te zostały zgłoszone, nie zostały wyjaśnione z wynikiem zgodnym z twierdzeniem powoda,

3. art. 217 k.p.c. i art. 236 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez fakt, iż Sąd pierwszej instancji nie wypowiedział się w ogóle co do wniosków dowodowych zgłoszonych przez powoda w pozwie z dnia 9 lipca 2017r. i dalszych pismach procesowych, w szczególności wniosku z dnia 14 marca 2018r. i wniosku z dnia 30 września 2018r., gdy tymczasem Sąd pierwszej instancji powinien określić sposób potraktowania dopuszczenia dowodu z tego dokumentu albo uznania go za nieistotny w sprawie;

4. art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. poprzez rozpoznanie zażalenia powoda (w trakcie procesu) na postanowienie Sądu pierwszej instancji (wniesione do S. (...) (...)) domagającego się zabezpieczenia powództwa powoda w sprawie (...) poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego (...), a także wstrzymania wykonania planu podziału kwoty uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości co do postępowania egzekucyjnego (...) i rozpoznane przez skład sądu, w którym brał udział sędzia M. (...) wyłączony z mocy ustawy, który jako sędzia Sądu niższej instancji (S. (...) w W. (...)) w okresie od dnia 31 stycznia 2001r. do końca 2015r. prowadził nadzór nad postępowaniem egzekucyjnym z nieruchomości postępowania o sygn. akt (...) w S. (...) w W. (...), między innymi nadzorował bezprawnie prowadzone postępowanie egzekucyjne (...) (poprzednia sygn. akt Km(...)), a także zezwolił komornikowi (dawnego (...)) G. N. jak i komornikowi (dawnego (...)) Z. Ś. na dalsze i nieustanne prowadzenie egzekucji z nieruchomości dłużników (sygn. akt (...) S. (...)) – po przekazaniu komornikowi właściwemu (...); sygn. akt (...) G. (...) – po przekazaniu komornikowi właściwemu (...); (...) (...) Bank S.A.) poprzez obrazę przepisu art. 985 § 1 i 2 k.p.c. nakazującego umorzenie postępowania egzekucyjnego z nieruchomości po drugiej bezskutecznej licytacji, która miała miejsce w dniu 01.03.1999r., przez co stanowi przyczynę nieważności postępowania na podstawie art. 379 pkt 4 k.p.c.

5. art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. poprzez rozpoznanie zażalenia powoda z dnia 2 października 2017r. (w trakcie trwającego procesu (...)) na postanowienie Sądu pierwszej instancji w przedmiocie oddalenia skargi powoda na postanowienie K. (...) przy S. (...) w W. A. C. z dnia 14 września 2017r. w sprawie (...), złożone do S. (...) (...) rozpoznane pod sygn. akt (...) w dniu 28 maja 2018r. przez skład sądu, w którym brał udział sędzia M. (...) wyłączony z mocy ustawy, który jako sędzia Sądu niższej instancji (S. (...)) w okresie od dnia 31 stycznia 2001 r. do końca 2015r. prowadził nadzór nad postępowaniem egzekucyjnym z nieruchomości postępowania o sygn. akt (...) w S. (...) (...), między innymi nadzorował bezprawnie prowadzone postępowanie egzekucyjne (...) (poprzednia sygn. akt Km (...)), a także zezwolił komornikowi Z. Ś. na dalsze i nieustanne prowadzenie egzekucji z nieruchomości dłużników (sygn. akt (...) S. (...)) – po przekazaniu komornikowi właściwemu (...), sygn. akt (...) G. (...) – po przekazaniu komornikowi właściwemu (...), (...) (...) Bank

S.A.), co stanowi przyczynę nieważności postępowania na podstawie art. 379 pkt 4 k.p.c. dodając, że Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str. (...)) powołuje się na orzeczenie, które zapadło w obecności sędziego, który winien wyłączyć się z orzekania w sprawie (...);

6. art. 195 k.p.c. poprzez brak zawiadomienia o toczącym się procesie dłużników M. P. jak i A. W. pomimo, że ich łączny udział w sprawie w charakterze powoda był konieczny tym bardziej, że wskazane osoby były uczestnikami (dłużnikami) w postępowaniu egzekucyjnym (...)(poprzednio (...)) , a Sąd pierwszej instancji taką wiedzę posiadał z akt postępowania (...), księgi wieczystej nr (...), nadzoru nad postępowaniem egzekucyjnym sygn. akt (...)czy nadzoru nad postępowaniem egzekucyjnym sygn. akt (...);

7. art. 224 § 1 i art. 232 zd. 2 k.p.c. poprzez brak dopuszczenia, rozpoznania lub oddalenia z urzędu dowodu akt o sygn. (...) jak i księgi wieczystej nr (...) (wnioskowanych także przez powoda w piśmie złożonym do akt sprawy w dniu 30 września 2018r.) mimo, że w świetle ustalonych okoliczności faktycznych konieczność przeprowadzenia dowodu na okoliczność prowadzenia przez komorników (pierwotnie – G. N., a później przez Z. Ś.) bezprawnie egzekucji z nieruchomości (...) jest oczywista z punktu widzenia wyjaśnienia sprawy, a powód działający bez profesjonalnego pełnomocnika był nieporadny (jest leczony psychiatrycznie), co w konsekwencji doprowadziło do nierozpoznania istoty sprawy;

8. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę dokumentów znajdujących się w aktach postępowania egzekucyjnego (...), tj. kopii wniosku egzekucyjnego z naniesionymi dwoma pieczęciami z dnia 12.01.2004 i 01.02.2005, na który Sąd pierwszej instancji (w uzasadnieniu wyroku) się powoływał, wskazując że w dniu 2 lutego 2005r. G. (...) do akt postępowania (...)złożyła kserokopię wniosku złożonego w dniu 12 stycznia 2004r., na której to kserokopii w dniu 2 lutego 2005r. została umieszczona prezentata kancelarii komorniczej;

II. naruszenie przepisów postępowania, a to:

1. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez: nie przeprowadzenie dowodu z akt komornika Sądowego przy S. (...) (dawnego (...)) G. N., która na podstawie wniosku wierzyciela (pозwanej Gminy) wszczęła postępowanie egzekucyjne o sygn. akt (...) z nieruchomości dłużników (pkt pierwszy wniosku) oraz na podstawie wniosku wierzyciela wystąpiła z wnioskiem do S. (...) o ustanowienie zarządu przymusowego na nieruchomości dłużników (pkt drugi wniosku egzekucyjnego). W szczególności istotnym pozostaje czy wierzyciel (G. (...)) mogła prowadzić wszczęte postępowanie egzekucyjne z nieruchomości mając na uwadze, że w dniu 1 marca 1999r. odbyła się druga bezskuteczna licytacja z nieruchomości pod nadzorem S. (...) o sygn. akt (...), mając na uwadze treść art. 985 § 1 i 2 k.p.c.,

2. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c., poprzez: nie przeprowadzenie wnioskowanych dowodów z akt S. (...)o sygn. akt (...)i akt (...)- nadzoru nad postępowaniem egzekucyjnym z nieruchomości. W szczególności istotnym pozostaje na jakiej podstawie było prowadzone postępowanie egzekucyjne z nieruchomości dłużników znajdującej się w W. przy ul. (...) przez komornika sądowego przy S. (...) (...) G. N. sygn. akt (...) w okresie od dnia 11 stycznia 1999r. do dnia 1 marca 2001 r. (dwa lata i dwa miesiące) mając na uwadze treść postanowienia S. (...) sygn. akt (...) z dnia 26 marca 1999r. nakazujące wprost przekazanie postępowania egzekucyjnego z nieruchomości (...), a nadto pozostaje do wyjaśnienia – co nie zostało wskazane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – jakie skutki dla wierzyciela powstały na skutek prowadzenia postępowania egzekucyjnego (...) z naruszeniem art. 985 § 1 k.p.c. i naruszenia art. 823 k.p.c., albowiem jasne jest, że jednym jak i w drugim przypadku ustawodawca zabrania prowadzenia dalszej egzekucji.

Mając na uwadze powyższe zarzuty powód wniosł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości i stwierdzenie, że postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie nakazu zapłaty z dnia 10 lutego 1998r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności umorzyło się z mocy prawa w dniu 11.01.2000r., a wznowienie nowej egzekucji z nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), na podstawie kserokopii wniosku egzekucyjnego z dnia 12.01.2004. złożonej komornikowi w dniu 02.02.2005r., do której to kserokopii wierzyciel nie dołączył oryginału tytułu wykonawczego wraz z klauzulą wykonalności, było prowadzone bezprawnie,

ewentualnie,

2. o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania, ze względu na nieważność przeprowadzonego postępowania z przyczyn:

a) nie ustanowienia dla powoda pełnomocnika z urzędu pomimo przedstawionej decyzji o uznaniu powoda za osobę niepełnosprawną z powodu (...)– choroba o symbolu(...) – między innymi wskazuje na zaburzenia psychiatryczne, zaburzenia nastroju począwszy o umiarkowanym nasileniu, utrwalonymi zaburzeniami lękowymi o znacznym stopniu nasilenia czy zespołami otępiennymi,

b) z uwagi, iż wniosek o udzielenie zabezpieczenie powództwa, który został przez S. (...) postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2017r. oddalony, został zaskarżony do S. (...). W dniu 14 listopada 2017r. na posiedzeniu niejawnym w składzie S. (...) zasiadał i referował sprawę sędzia M. (...) rozpoznając zażalenie powoda o zabezpieczenie powództwa przeciwegzekucyjnego w sprawie o sygn. akt (...), który to sędzia był wyłączony z mocy samej ustawy na podstawie art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c., albowiem w okresie od 31 stycznia 2001r. do 2015r. był sędzią referentem w sprawie o sygn. akt (...) prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu, nadzorującym także prawidłowość prowadzonego postępowania egzekucyjnego o sygn. akt(...),

c) z uwagi, iż pomimo trzykrotnego składania przez powoda wniosków do (...) o przesłanie płyt z nagraniem przebiegu posiedzeń, odpowiednio opłaconych, do chwili obecnej powód nie otrzymał nagrań, przez co Sąd pozbawił go jako osobę niepełnosprawną prawa do informacji.

3. zasądzenie od strony pozwanej G. (...) na rzecz powoda kosztów postępowania za pierwszą i drugą instancję.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie jest zasadna. S. (...)w całości podziela ustalone przez S. (...) okoliczności faktyczne oraz wywody prawne, które legły u podstaw zaskarżonego orzeczenia. Trzeba również pokreślić, że jak wynika z informacji (...)postępowanie egzekucyjne przeciwko J. P. prowadzone na podstawie tytułu wykonawczego, tj. nakazu zapłaty z dnia 10 lutego 1998r, sygn. akt (...) nadal się toczy / k. (...) /. Wskazać też należy, że zgodnie z żądaniem wniesionym w pozwie przedmiotem niniejszego postępowania było pozbawienie tytułu wykonawczego, tj. wyżej wymienionego nakazu zapłaty wykonalności, zaś wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego zawarty w pozwie, został na mocy zarządzenia Przewodniczącego z dnia 7 sierpnia 2017r przekazano do sprawy dotyczącej nadzoru nad egzekucją nieruchomości /(...)/. Przechodząc do oceny zarzutów podniesionych w apelacji, trzeba stwierdzić, że nie są one słuszne. Jeśli chodzi o pierwszy z argumentów dotyczący dowodu z akt (...) oraz dowód z księgi wieczystej obejmującej nieruchomość stanowiącą przedmiot postępowania egzekucyjnego, to zdaniem Sądu Okręgowego przeprowadzenie i dopuszczenie dowodu z tych dokumentów nie było konieczne. W aktach sprawy (...) znajduje się bowiem postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 10 maja 2000r / k.(...) / i jeśli przyjąć za skarżącym, że w poprzedniej sprawie egzekucyjnej odbyły się dwie bezskuteczne licytacje nieruchomości / (...) w dniu 1 marca 1999r / i w dniu 11 stycznia 2000r postępowanie egzekucyjne uległo umorzeniu z mocy prawa, to jak to zauważył Sąd Rejonowy i co wprost wynika z akt egzekucyjnych (...)wierzyciel G. (...)w dniu 12 stycznia 2004r złożyła pismo, w którym żądała wznowienia postępowania egzekucyjnego przeciwko J. P., domagając się również sporządzenia opisu i oszacowania nieruchomości oraz wyznaczenia licytacji nieruchomości. Nawet więc jeśli komornik sądowy w sposób błędny prowadził egzekucję z nieruchomości pod „starą” sygnaturą, to kwestia ta nie ma większego znaczenia, gdyż wniosek wierzyciela z dnia 12 stycznia 2004r był de facto nowym wnioskiem egzekucyjnym, na podstawie którego komornik sądowy mógł wszcząć ponowną egzekucję przeciwko powodowi. Z tych wszystkich względów przeprowadzenie dowodu z akt sprawy (...) oraz z odpisu księgi wieczystej dotyczącego nieruchomości powoda nie było konieczne dla wyjaśnienia przedmiotowej sprawy i zarzuty skarżącego odnoszące się do tej kwestii należało uznać za bezzasadne. Również argumenty J. P., że wniosek egzekucyjny skierowany przeciwko niemu był kserokopią, a nie oryginałem, nie może w chwili obecnej odnieść już żadnego skutku, skoro nikt wcześniej tego uchybienia proceduralnego nie zarzucił, a w sprawie egzekucyjnej wszczętej na podstawie tego wniosku doszło

do sprzedaży licytacyjnej nieruchomości oraz wydania prawomocnego postanowienia o przybiciu i przysądzeniu nieruchomości. Te same uwagi należy również odnieść do twierdzeń powoda odnośnie dwóch pieczętek prezentaty komornika znajdujących się na przedmiotowym wniosku oraz innych uwag odnoszących się do ewentualnych uchybień proceduralnych, do jakich miało dojść, zdaniem skarżącego w trakcie postępowania egzekucyjnego. Z chwilą bowiem uprawomocnienia się postanowienia o przysądzeniu własności powoływanie się na wcześniejsze uchybienia jest bezskuteczne- art. 998 § 2 kpc. Nieuprawnionym natomiast jest twierdzenie J. P., że Sąd Rejonowy nie przeprowadził dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach (...). Jak wynika bowiem z protokołu rozprawy z dnia 17 października 2018r dowód taki został przeprowadzony / (...)/.

Kolejne zarzuty skarżącego dotyczyły de facto nieważności postępowania wynikającej z naruszenia art. 48 § 1 pkt 5 kpc, do której zdaniem powoda miało dojść na skutek tego, że sędzia M. (...) rozpoznał zażalenie powoda wniesione w niniejszej sprawie na postanowienie S. (...) w przedmiocie zabezpieczenia / k.(...)/ , w sytuacji gdy sędzia ten w czasie gdy orzekał w S. (...), czyli sądzie niższej instancji, nadzorował egzekucję z nieruchomości prowadzoną przez komornika sądowego pod sygn. akt (...). Do tych naruszeń miałyby dojść również z tego względu, iż sędzia M. (...) miał rozpoznać zażalenie powoda na postanowienie sądu I instancji w przedmiocie skargi J. P. na postanowienie komornika sądowego z dnia 14 października 2017r odmawiającego umorzenia postępowania egzekucyjnego. W ocenie Sądu odwoławczego te zarzuty skarżącego wynikają z kompletnego niezrozumienia treści art. 48 § 1 pkt 5 kpc. Przepis ten stanowi, że sędzia jest wyłączony z mocy samej ustawy w sprawach, w których w instancji niższej brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia. W przedmiotowej sprawie orzeczenie sądu niższej instancji zostało wydane przez sędziego K. (...), tak więc sędzia M. (...) nie uczestniczył w żaden sposób w tym postępowaniu, ponadto, co istotne nie brał on w ogóle udziału w wydaniu wyroku przez sąd odwoławczy w dniu 30 grudnia 2019r.

Za bezpodstawne należało również uznać stanowisko powoda, z którego wynika, że w niniejszym postępowaniu Sąd na podstawie art. 195 kpc miał obowiązek „zawiadomić o toczącym się procesie dłużników M. P. i A. W.”. Jest to twierdzenie nieuprawnione, gdyż przedmiotem rozpoznawanej sprawy było pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, który był wydany tylko i wyłącznie przeciwko J. P. i który w żaden sposób nie dotyczył ani M. P., ani A. W..

W końcu w sposób nieuzasadniony skarżący powołuje się na nieważność niniejszego postępowania z uwagi na to, że nie został mu ustanowiony pełnomocnik z urzędu. Jak wynika z akt sprawy rzeczywiście S. (...) postanowieniem z dnia 14 marca 2018r / k. (...)/ oddalił wniosek powoda w tym przedmiocie. J. P. jednak złożył na to orzeczenie zażalenie, które postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2018r zostało oddalone /k. (...)/. Tak więc kwestia ta była już przedmiotem kontroli Sądu wyższej instancji. Już tylko na marginesie należy przypomnieć, że na etapie postępowania apelacyjnego powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika ustanowionego z wyboru. Nie może więc tu być mowy o nieważności postępowania z powodu niemożności obrony praw skarżącego.

Reasumując ze względu na wszystkie wyżej podniesione okoliczności, apelacja J. P. jako bezpodstawna musiała podlegać oddaleniu w oparciu o przepis art. 385 kpc.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego wydano na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc w zw. z § 2 pkt 5 i § 10 ust. 1 pkt 1 rozporz. Min. Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

(...)